

Günü Birlik Sevinçler Ve Şiir

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 30 Temmuz 2019

Sözcük furyasında bir gasp
Geniş mezhepli düşlere de yer yok hani
Döşünde yanılının
Bir şehir efsanesi benzemeye yüz tuttuğum
Pembe panjurlu taslak
Sözüm ona mutluluğun da çatısı altında
Serpilen gizem ve aşk.

Nasıl da manidar gün
Ötesinde geceye dönük bir benzerlik
Eşkâli çizilmeyen de bir beraberlik.

Sancısı çok yeni iz düşen sarkıtın da
Her damlasına illa ki
Ermeye niyetli olduğum hidayet
Belki de düş kalpazanları üretti bunca benzer izleği
İçinde saklı sırları ile odalar
Bir de avluya bakan yalnızlığın rıhtımı
Serçelerin minicik gagalarında asılı adeta
Günü birlik sevinçler ve şiir.

Kıyasıya mücadele etmekse mutluluğa ramak kala
Kayan ellerinden ıssızlığın
Kazık kakmış nice yenilgi
İnsan olmanın mealinde
İncecik sesi varmaya doyamadığım
Revnak bir üzünç
Çatallaşan sanrılar
Göğün katmanlarında
Ekmek arası bir öğün
İçimi su gibi aşkın
Boğazı yakar da hani özlemi kavuşulmazlığın
Bağdaş kurduğu
Tek göz oda içimdeki yetimin büyüdüğü zemin.

Koyu saçları çok koyu dündeki esintinin
Matemi düşmüşken gölgeme
Gölgemden bile uzak sefil benliğim...
Ne gidip geldiğim
Ne de gitmelerin indinde
Terk edemediğim bedenim
Huzuru ısıklayan ebegümece sıfatlar
Sonların da marazı hani
Tatar suratlı yobaz satırlar.

Şimdi evrildiğim
Dünde saklı maruzatlar yine de epriyen
Yüreğin kozasında muhafız alayı imler
Tehdit eder de eder aşkı
Aşk bakışlı şahinlerin sivri gagaları
Didiklerken yüreğimi
Sol kanatlarında ürkek bir veryansın
Şaha kalkan ne çok duygu
G/öremediğim kadar yarından uzak
Kök salmış dileğim.

Bir bilinmez közünde pişen haşmetli sanrılar
Kerbelası ömrün illa ki beynamaz yankılar
Karşılık bulmayan hangi tebessümse içimde
Yanardağ
Selamın geri dönmediği bir mevsim
Ömrün her günü uzakken mutluluğa
Ebediyen gölgelenen varlığımla
Kime ya da neye tutunsam.